

maa det indrømmes, at de Entreprenører, som have overtaget Arbejdet under saadanne Forhold, i det Hele have vist en Udseend, som Ministeriet ikke kan Andet end paasjønne. Enhver vil ogsaa indse, at deres Stilling i og for sig har været i høj Grad vanskelig og betænkelig paa Grund af Forholdene i de sidste Par Aar; de have jo overtaget en væsentlig Del af Bygningen under Forhold, hvor de begyndte med Priser, som i væsentlig Grad forhøiedes, saa at successiv som de bleve færdige, vorede Arbejdspriserne op til det Dobbelte. Dette behøver jeg ikke at fremhæve; men det maa jeg fremhæve, at de have stræbt ikke at vige tilbage for Vanskelighederne og at komme ind, hvor der var Mulighed derved. Jeg tror derved, at man vil finde, at det ikke blot maa kaldes Klogt, men tillige i høj Grad billigt, og at der ikke godt kunde være Tale om Andet fra Ministeriets Side, end at man maatte komme ind med Humanitet, og at man, hvor man skjønede, at Terminen ikke kunde naas fra deres Side, tilbids paa Grund af Vanskeligheder, sem laa udenfor deres Omraade, og over for hvilke det endogsaa var juridisk tvivlsomt, om Terminen kunde fastholdes, er gaaet frem med Billighed, selv om deraf fulgte Vanskeligheder i forskjellig Retning, naar man da saae, at disse ikke kunde have skadelig Virkning paa den endelige Fuldførelse af Theatrets Bygning. Naar der med Hensyn til den endelige Afgivelse af Theatret er reist Spørgsmaal om, hvor vidt det er nødvendigt at nedrive den gamle Theaterbygning, forinden der kunde blive Spørgsmaal om, at Fuldbøvelsen af den nye Theaterbygning gif for sig, eller om man ikke kunde fulbende det nye Theater og lade det gamle blive staaende og spille derpaa fremdeles, og, hvor vidt man i denne Henseende er hindret ved den med Entreprenørerne afsluttede Kontrakt, da skal jeg dertil bemærke, at, for saa vidt ikke Theaterbygningen bliver saaledes færdig fra Entreprenørernes Side til Slutningen af Theatersaisonen, at den, som der staa i Loven af 1870, kan tages i Brug til 1ste September, og altsaa ikke for saa vidt er færdig til Brug fra deres Haand, da er det klart, at der ikke kan være Spørgsmaal om at nedrive det gamle Theater, da er der en afgjørende Nødvendighed for at lade det staa og ganske vist ingen som helst Berettigelse for Entreprenørerne til at forlange det nedrevet. Men, dersom derimod det nye Theater fra Entreprenørernes Side kan præstieres fuldt færdigt, saaledes at det fra Ministeriets Side og navnlig gennem Kommissionens Dom maatte erkjendes skiftet til at tages i Brug, er det fra Ministeriet i Skrivelser til Udvalget bemærket, at da maatte det ikke alene være en Ret, men en Pligt for Entreprenørerne at borttage den gamle Bygning; thi deri ligger netop en sær Vanskelighed ved den færdig Sammenbygning, om jeg saa maa sige, at det er afgjørende nødvendigt, at, for at kunne bruge det nye Theater, maa

det gamle i Løbet af et Par Maaneder efter Fuldførelsen af hint fuldstændig forsvinde. Hvis dette ikke sker, nødes man til at lade det staa hele Vinteren over; thi det vil være umuligt i Vinterens Løb at rive det ned. Det er derfor paalagt i Kontrakten, at det skal nedrives i Sommermaanederne, og dette er en Forpligtelse for Entreprenørerne. Men det er paa den anden Side Tilfældet, som det er sagt i Skrivelsen, at, hvis det skulde være forbundet med Vanskelighed og Ubehagelighed at begynde netop den 1ste September, behøvede denne Omstændighed just ikke at være afgjørende. Dette maa naturligvis ogsaa opfattes med et vist Skjøn. Det kommer an paa for det Første, hvor stor Bægt man lægger paa, om det gamle Theater skal benyttes endnu en hel Saison eller ikke. Ministeriet og jeg for mit Vedkommende har i denne Henseende ikke alene Ordene i Loven af 1870 for os, men den hele Løstegang, hvorpaa Ordningen af Theatrets Stilling er baseret. Men personlig har jeg den stærkeste Tilbøielighed til, saa vidt det paa nogen Maade kan forsvares, at bringe det dertil, at den gamle Theaterbygning saa snart som muligt kommer bort, fordi jeg ikke blot anser den nuværende Tilstand for i mange Henseender uheldig og upassende, men fordi jeg anser det for en Pligt for Ministeren at sørge for, at en saadan Tilstand fjernes, som i paakommende Tilfælde kunde være uberegnelig, ja farlig. Altsaa mener jeg, at der er en Opfordring til at søge at faae den gamle Bygning bort, selvsjælgelig, naar den nye kan blive færdig saa tidlig, at der er en Mulighed derved. Men paa den anden Side siges der i Skrivelsen, at, naar Theatret er færdigt, og det dog ønskes at nogle Dage eller Uger maatte gaa hen, for at bringe Theatrets Drift fuldstændig i Gang, saa vil dette vel medføre en Vanskelighed og Ubehagelighed, men denne vil ikke være af afgjørende Art og behøver heller ikke i økonomisk Henseende at have væsentlig Betydning, idet man i alt Fald kunde indbefatte Juni Maaned i Spillemaanederne i Stebet for September. Begge disse Maanedere ere mere eller mindre uheldige for Theatret; men som Tilstanden sandsynligvis vil blive, vil Forskjellen ikke blive betydelig, hvis det skulde være nødvendigt, at nogen Tid gif hen, før det nye Theater toges i Brug. Men selvsjælgelig er det min Mening, at, naar det nye Theater ikke kan anses for at være forsvaret afgivet den 15de August, kommer man i den Nødvendighed at beholde det gamle. — Jeg skal ikke opholde mig længere ved dette Punkt, hvor Meget jeg end maatte kunde have Anledning til at anføre om Theatrets Stilling, idet der ellers vilde komme Forvirring i den Orden, hvori Forhandlingen er bragt, og jeg skal da nu gaa til det tredje Afsnit, nemlig det, der angaar de fremsatte Vædringsforslag. Men, hvad dette Afsnit angaar, vil jeg kunne og agter ogsaa at fatte mig meget kort; for